

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1611. usque ad annum 1617

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118898

§. 1. Propositiones ex Libro P. Martini Becani S. J. extractæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67313)

PAULUS V. P. MATHIAS I. OCC. IMP. 163

cum victoriam aliquoties a Sidane Ma-
rocci Rege retulisset, ejusque Metro-
poli potitus esset, tandem arte ejus dia-
bolica destitutus ab eodem Rege pro-
fligatus, atque ad internecionem cæ-
sus est.

Sæc. XVII.
A. C. 1613.

HISTORIÆ ECCLESIASTICÆ

CONTINUATÆ.

LIBER CXC.

PAULUS V. SUMM. PONTIFEX.
MATHIAS I. OCCID. IMP.

§. I.

*Propositiones ex libro P. Martini Be-
cani S. J. extractæ.*

Nullo unquam ævo tam atrox bel-
lum adversus Literatorum scripta
librosque in Galliis fuerat inten-
tatum, quam proximo hoc triennio, in
quo Maria Medicæa Franciæ Regina in-
ter Principes & paucos Aulæ Ministros
Regni administrandi curam partiebatur,
& supremæ Curiæ Senatus, seu ut

*Serran.
Franc. Hist.
pag. 922.
Hist. du
Parlem.*

L 2

vocant

Sæc. XVII. A. C. 1613. vocant *Parlamentum* velut otiosus Spectator a gravioribus regni negotiis vacare, & unacum Sorbona nonnisi quasdam auctoritatis suæ scintillas in proscribendis libris emittere permittebatur. Vix igitur impotentior in Richerium ardor deferbuerat, cum jam nova pararentur fulmina adversus Caspari Scioppii librum, cui titulus: *Ecclesiasticus*. Accusabatur apud Curia Patres hic Auctor, quod gloriosissimam Henrici IV. memoriam convitiis, probrisque prosciderit, pluraque insperferit, quæ ad labefactandam Regum, ceterorumque Principum auctoritatem spectare viderentur. Igitur communi omnium suffragio hic liber publice ante ipsum Curia Palatium per carnificem igne crematus est, inhibita illius impressione, venditione ac lectione, statuta etiam ultimi supplicii poena ceu in criminis læsæ Majestatis reos, qui intra viginti quatuor horas hunc librum ad Curiam deferre neglexerint. Ita in Scioppii folia Parisiis sævitum est, acerbius vero Madriti in hujus Authoris dorsum; cum enim in suo libro pariter Jacobum I. Angliæ Regem liberiori calamo lacessisset, ejusdem Orator denso verberum grandine de Scioppii tergo sibi anno sequenti satisfecit. Ceterum magis adhuc famosa erat actio in Martini Becani Jesuitæ

*Argentre
conclus.*

S. Facult.

tom. 2. p. 65.

Jesuitæ librum mota. Scripserat hic Sæc. XVII.
A. C. 1613.
opus quoddam, cui titulus: *Controversia Anglicana de potestate Regis & Pontificis*. Jam die prima Decembris anni prioris Nicolaus Parisius Theologicæ facultatis Doctor in Sorbonæ comitiis exponebat, se a Viris piis æque ac doctis accepisse, quod pessimi rumores inter Catholicos de hoc libello admodum nefario, & scandaloso vulgarentur, propterea, quod novæ & periculosæ propositiones in eo contineantur. His dictis idem Doctor undecim ejusmodi assertiones, ex præfato libro recitabat, quarum prima erat hæc: *Est quæstio, an Pontifex, qui potest Reges & Imperatores excommunicare, ut dictum est, possit etiam deponere, si id promeriti sint: negant author juramenti fidelitatis, Sacellanus, & Barclaius: affirmant Catholici, & merito.*

II. Poterat ergo (Pontifex) mandare, ut Reges leprosi seorsim habitarent, & si nollent obedire, ut vita privarentur, nihil certius? &c. Hinc colligimus, Pontificem duplici titulo potuisse Reges privare suo regno: primo, quia poterat eos, si contumaces essent, privare vita, ergo & regno: de hoc nemo dubitat, &c.

III. Plus dicam; in hac re tantum valuit consensus populi, ut etiam si superesset legitimus hæres, cui Regnum deberetur, &

Sæc. XVII. hoc palam omnibus constaret, si tamen po-
A. C. 1613. pulus prætermisso legitimo hærede alium
 delegisset, ille alius fuisset verus Rex, &c.

IV. Quæres, an Pontifex propria au-
 thoritate Athaliam Regno privaverit &c.
 respondeo, & propria autoritate fecit, &
 tamen opus erat conspiratione, &c. & pau-
 lopot, subrogato novo Rege Athaliam re-
 gno spoliavit, &c.

V. Dices: Fojada Pontifex non solum
 regno, sed etiam vita privavit Athaliam,
 ergo si Potestate Pontificis id fecit, sequi-
 tur, Pontifices veteris Testamenti habuisse
 potestatem non solum deponendi, sed etiam
 interficiendi Reges &c. respondeo, Fojada
 Pontifex prius privavit Athaliam regno,
 deinde vita, itaque privavit illam regno,
 ut Reginam & publicam personam, pri-
 vavit autem vita, ut privatam personam.

VI. Ex eodem ergo sic argumentor;
 quicquid potestatis ac jurisdictionis permis-
 sum fuit Pontifici in veteri Testamento,
 hoc etiam in novo permissum illi est: at
 in veteri permissum illi fuit, ut depone-
 ret Reges, si id promeriti essent: ergo
 etiam in novo permissum illi hoc est, &c.

VII. Reges & Principes, qui violave-
 rint privilegia Monasteriis a Pontifice con-
 cessa, excommunicandi, & sua dignitate
 ac honore privandi sunt, &c.

VIII. Quia unusquisque id jure facit,
 quod ex officio facit: at Pontifex, quando
 depo-

deponit Reges contumaces, ex officio id facit, ergo jure id facit, &c. quia Pontifex est universalis Pastor Ecclesiae, cui a Christo dictum est, *PASCE OVES MEAS*, &c. per canes intelliguntur, partim Reges & Imperatores, &c. igitur hi canes quamdiu fidi & excitati sunt, pastori ad manum esse debent, & si languidi & otiosi, &c. mox a Pastore submovendi, & ab officio repellendi sunt, hoc dicitur recta ratio.

Sæc. XVII.
A. C. 1613.

IX. Quæres, quomodo fiat hæc depositio? respondeo, variis modis fieri potest. Usitatus modus est hic, ut Pontifex absolvat subditos a debito seu vinculo subjectionis, quo obligati sunt suis Regibus, &c. & quidem potestatem absolvendi accepit Pontifex a Christo his verbis: *Quicquid solveris super terram erit solutum & in cælis*: est autem legitima causa ex parte subditorum, quando Reges vel non defendunt subditos a violenta incursione hæreticorum, vel, &c.

X. Pontifex potest & alio modo id facere, nempe per viam compensationis, quod sic declaro; inter Reges & eorum subditos est mutua quædam promissio & obligatio, &c. si ergo Reges non præstent fidelitatem, ad quam jure obligantur, digni sunt, ut nec subditi præstent ipsis fidelitatem, juxta illud, *frangenti fidem fides frangatur eidem*, &c. Nihil certius apud Catholicos.

Sæc. XVII. XI. Igitur prima est, ut Rex prome-
 A. C. 1613. ritus sit depositionem: nam si promeritus
 non est, deponi non debet, an autem meri-
 tus sit, ex prudenti Doctorum, ac Piorum
 hominum judicio æstimandum est, &c.

§. II.

*Hujus libri judicium a Regina primo
 Facultati inhibitum & postea
 concessum.*

*Argentre
 judic. Fa-
 cult. tom. 2.
 pag. 67.
 Serran.
 Franc. Hist.
 pag. 920.
 Jæger. Hist.
 Eccl. p. 209.*

Expositis hisce propositionibus Parisius
 coram Facultatis Doctoribus in Sor-
 bonæ aula congregatis pronuntiabat,
 „quod Becanus Jesuita in suo libro men-
 dacia æque ac imposturas passim spar-
 „gat, & novorum errorum ac criminum
 „defensionem Catholicis affingat: in-
 „ducat periculosa Schismata: depræ-
 „vet Scripturas sacras: atque ex inter-
 „pretatione falsa & erronea, dominos
 „temporales juribus suis injuste spoli-
 „execrabilem Regum & Principum cæ-
 „dem, tanquam rem licitam, & glo-
 „riosam Christianis proponat: subinde-
 „que publicæ pacis extinctionem, per-
 „ditiones horrendas, & innumeras po-
 „pulorum strages, rebelliones, ac se-
 „ditiones varias in regna omnia impor-
 „tet, denique jus divinum & huma-
 „num penitus evertat.,

Eapro-